

Poštovani autori Pravopisa,

dao bih neka svoja zapažanja koja se odnose na pisanje velikog slova pri pisanju imena.

Mislim da je dobro što ste odustali od velikog slova u primjerima kao:

Tunel Učka, Tunel Mala Kapela, Tunel Sveti Rok (prema Hrvatskom pravopisu Babića i Moguša, ŠK, 2010.)

Autocesta Zagreb - Karlovac (prema Pravopisu hrvatskog jezika Anića i Silića, Novi Liber - ŠK, 2001.)

Bolje je da se prve riječi shvate kao riječi koje поближе određuju ime a nisu službeni dio imena. U protivnom bilo bi previše velikih slova, što nije nikome u interesu. Dakle, ako sam dobro iščitao taj dio vašeg rukopisa: pišemo tunel Mala Kapela, autocesta Zagreb - Karlovac. Naravno, moglo bi se pisati i Autocesta Zagreb-Karlovac, ali u kontekstu u kojem je to vlastito ime organizacije. Možda ne bi bilo loše dati i takav primjer, što bi pomoglo učenicima i drugim zainteresiranima.

Problem je što se ne može sa sigurnošću reći koje riječi čine službeno ime, a koje samo поближе određuju vlastito ime, naročito kad se radi o sličnim primjerima.

Mislim da bi tu trebalo još poraditi kako se ne bi susretalo: tvrđava Šubićevac - Tvrđava Nehaj, dvorac Bežanec - Dvor Trakošćan.

Po meni takvi primjeri (a uzeti su s 18. stranice vašeg Hrvatskog pravopisa) kompliciraju stvari. Ne vidim zašto bi se jednom TVRĐAVA pisala velikim slovom (jer se valjda smatra da je prva riječ službenog imena), a drugi put (kad valjda nije dio službenog naziva) ne!?

Bilo bi jednostavnije u oba primjera riječi koje govore na što se odnosi vlastito ime pisati malim slovom: tvrđava (koja se zove) Nehaj, tvrđava (koja se zove)

Šubićevac.

Nije potpuno isti slučaj primjer: Tvrđava sv. Nikole.

U ovakvim primjerima koji imaju osobu/svetca po kojoj je nešto nazvano, prva riječ se smatra dijelom službenog naziva. Meni se čini da je to moguće, ali ako bi se pisalo malim, bilo bi možda još bolje. Tada bi to bilo u skladu s pisanjem imena crkava: tvrđava sv. Nikole, crkva sv. Nikole.

Nadam se da ćete mi odgovoriti, možda me i razuvjeriti u mojim razmišljanjima. U svojoj sam profesionalnoj praksi često dolazio u situacije kad nisam mogao s pomoću općih jezičnih priručnika sa sigurnošću razriješiti neke dvostrukosti kojih,

barem u pisanju velikog slova, mislim da ne bi trebalo biti. U francuskom pravopisu, koji donekle poznam, čini mi se da je manje takvih slučajeva.

Zanima me postoje li kod nas stručni radovi na ovu temu. Zasad ih nisam uspio nabaviti.

Molim vas da mi ih, ako nije problem, nekoliko navedete. Hvala unaprijed.

S poštovanjem

Nikola Butorac, prof.